

II Niedziela Wielkiego Postu Ad Gentes

Materiały liturgiczno-homiletyczne

II NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU „AD GENTES” - 25 II 2018 r. - LITURGIA MSZY ŚWIĘTEJ

WPROWADZENIE

Stajemy przy ołtarzu Chrystusa, by karmić się Jego słowem i Jego Ciałem. Dzisiaj, w niedzielę, która jest obchodzona jako „Dzień Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami”, modlimy się w intencji misjonarek i misjonarzy, którzy na wszystkich kontynentach są świadkami wiary i miłości Bożej. Prosimy za cały Kościół, abyśmy umocnieni darami Ducha Świętego, otrzymanymi w sakramencie chrztu i bierzmowania, wiernie wypełniali nasze powołanie uczniów-misjonarzy.

Na Górze Tabor Chrystus przemienił się wobec swych wybranych uczniów. Ukazał im blask przyszej chwały, by umocnić w nich nadzieję zmartwychwstania i życia wiecznego. Prośmy Pana, aby przemienił nasze serca, uwolnił je od egoizmu, nadmiernego przywiązania do dóbr ziemskich i grzechów, które nas zniewalają, byśmy z radością podążali za Nim.

AKT POKUTY

Świętego Boga, którego zasmucają nasze występki, a raduje pokuta i nawrócenie, prośmy o przemianę naszych serc i łaskę wzrastania w Jego miłości:

Panie, który obdarzasz pokojem i radością serca przemienione pragnieniem gorliwego miłowania Ciebie, *zmiłuj się nad nami,*

Chryste, który pokutujących grzeszników obdarzasz łaską i błogosławieństwem, *zmiłuj się nad nami,*

Panie, który prowadzisz nas na peryferie świata, byśmy byli wiarygodnymi świadkami twej Ewangelii, *zmiłuj się nad nami.*

HOMILIA

Uczniowie-misjonarze w mocy Ducha Świętego

Ks. Zbigniew Sobolewski

1. Chrystus poprowadził swych wybranych uczniów na Górę Tabor, Górę Przemienienia. Górę „bardzo wysoką”, by w odosobnieniu, separacji od zgiełkliwego świata, w ciszy i samotności modlitwy ukazać im swą chwałę. Apostołowie Piotr, Jakub i Jan oniemieli widząc piękno oblicza Chrystusa. Blask świętości, która otaczała Mistrza, Mojżesza i Eliasza, wprawił ich w nieopisany zachwyty. Ich serca wypełnił pokój i bezkresna radość. „Dobrze, że tu jesteśmy, postawimy tu trzy namioty...” powiedział Piotr, w nadziei, że ta chwila chwały i światła będzie trwać bez końca. Chrystus jednak postanowił inaczej: wraz z nimi wrócił w niziny codzienności, by głosić królestwo Boże.

Podczas przemienienia Chrystusa na Górze Tabor, Apostołowie usłyszeli głos Ojca niebieskiego, który zapewniła: „To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie!”. To jest nasze najważniejsze zadanie życiowe: słuchać Jezusa. Być uczniem Jezusa, przynależć do Niego znaczy obrać Go za przewodnika na życiowych drogach. Uznać Jezusa za Mistrza i Pana, który pewną drogą prowadzi nas ku szczęściu. Zawierzyć Mu z dziecięcą ufnością siebie i pełnić Jego wolę. Tak czyniąc stajemy się Jego uczniami-misjonarzami.

W ciągu całego roku liturgicznego, rozważamy poszczególne fragmenty Ewangelii, przypatrujemy się czynom Jezusa i wsłuchujemy w Jego nauczanie. W ten sposób staramy się zrozumieć, czego On od nas oczekuje? Jakie są Boże zamiary względem nas?

Rozważamy słowo Boże, gdyż pragniemy, jak Abraham wypracować w sobie postawę posłuszeństwa woli Bożej. Wierzymy, że Ojciec niebieski zawsze pragnie naszego dobra. Chociaż nieraz żąda rzeczy trudnych, a nawet po ludzku sądząc niemożliwych, trzeba okazać Mu posłuszeństwo. Wiara Abrahama została potwierdzona w godzinie najcięższej próby. Bóg nie skrzywdził Izaaka i jego ojca, a w zamian za uległość i ufność obdarzył obu łaską i błogosławieństwem. Podobnie jest i w naszym życiu. Momenty, w których doświadczamy krzyża, bolesne i trudne do zrozumienia i przyjęcia, są próbą naszej wiary. Trudno je zaakceptować i ofiarować Bogu. Trzeba je przeżywać w spokoju ducha, gdyż w każdym krzyżu znajdujemy początek chwały zmartwychwstania. Nieraz „wola Boża” jawi się nam jako coś przykrego, zwiastującego kłopoty, związanego z cierpieniem. Ileż razy mówimy z rezygnacją „wola Boska”, gdy zdarzy się coś przykrego

Św. Paweł również przekonuje nas, że warto pełnić wolę Bożą i żyć w zjednoczeniu z Bogiem. Mówi: „Jeśli Bóg z nami, któż przeciwko nam”?

2. „To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie”! W czym mamy dziś okazać posłuszeństwo Jezusowi? W kontekście dzisiejszej niedzieli „ad gentes”, gdy modlimy się za misjonarzy i wspieramy ich naszymi ofiarami, wracamy do ostatniego, zapisanego w Ewangelii nakazu Chrystusa. Wracając do nieba, Jezus podczas pożegnania z uczniami, skierował do nich polecenie: „ Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28,19).

Jezus pragnie, by uczniowie nie zatrzymali skarbu wiary dla siebie, lecz dzielili się nim ze wszystkimi. Mają iść do ludzi, ze słowem ewangelicznej nadziei. Mają być siewcami pokoju Bożego w sercach, budowniczymi pojednania i przebaczenia, sługami sprawiedliwości i łaski. Ukształtowani w szkole Jezusa uczniowie otrzymali od Niego w darze Ducha Świętego. Napelnieni Jego łaską wyruszyli z Ewangelią do ludów, których nie znali, do miejsc, które wcześniej były im obce.

Dlatego św. Jan Paweł II w encyklice „Redemptoris missio” przypomniał: „Misja Kościoła, tak jak misja Jezusa, jest dziełem Boga albo – jak często określa święty Łukasz – dziełem Ducha Świętego. Po zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu Jezusa Apostołowie przeżywają silne doświadczenie, które ich przemienia: Pięćdziesiątnicę. Przyjście Ducha Świętego czyni z nich świadków i proroków (por. Dz 1,8; 2,17-18), wlewając w nich spokojną odwagę, która ich pobudza do przekazywania innym swego doświadczenia Jezusa i ożywiającej ich nadziei. Duch uzdalnia ich, by dawali świadectwo o Jezusie z „otwartością” (nr 24).

Duch Święty prowadził apostołów. Jego mocą dokonywali cudów i znaków. On dawał im siłę, by wytrwali w prześladowaniach i nie zniechęcali się niepowodzeniami i przeciwnościami. Wraz z nim pokonywali nawet największe przeszkody.

Tak jest do dziś. Misjonarki i misjonarze, którzy głoszą Jezusa na wszystkich kontynentach zdają sobie sprawę z tego, że w wypełnianiu swej misji nie są sami. Jest z nimi Chrystus. Towarzyszy im moc i światło Ducha Świętego.

Oni głodzą słowo Boże – Duch Święty otwiera serca na przyjęcie prawdy i pobudza do jej przyjęcia.

Oni pełnią dzieła miłosierdzia – Duch Święty daje im siłę do codziennej ofiary z siebie, zapomnienia o sobie i niekiedy heroicznej wręcz miłości.

Oni stają oko w oko z różnymi niebezpieczeństwami. Doświadczają prześladowań i wrogości. Duch Święty chroni ich i wzbudza w nich cnotę męstwa.

Oni cierpią dla sprawiedliwości – Duch Święty uczy ich cierpliwości i wytrwania w cierpieniu.

Oni zmagają się ze złym duchem, wyrrywając ludzkie serca z niewoli grzechu – Duch Święty uzdrawia, umacnia i pielęgnuje w nich pragnienie świętości.

3. My wszyscy ochrzczeni i bierzmowani jesteśmy uczniami-misjonarzami. Nam również Chrystus powierzył misję: „Idźcie i głoscie”. Trzeba, byśmy dzielili się wiarą z tymi, której jej brakuje. Trzeba też, abyśmy pomogli misjonarkom i misjonarzom, którzy poszli na krańce świata z Dobrą Nowiną o zbawieniu. Dziś otaczamy ich modlitwą, i wspieramy dzieła charytatywne, edukacyjne, opiekuńcze i ewangelizacyjne na misjach. Pomagamy misjonarzom poprzez Dzieło Pomocy „Ad Gentes”, które już od jedenastu lat troszczy się o misjonarzy z Polski. Dzięki darczyńcom każdego roku może ono wspierać finansowo wspaniałe projekty na misjach. W tym roku zbudowano już kilka studni w Afryce oraz dwie szkoły. Wyposażono w konieczne lekarstwa misyjne przychodnie zdrowia. Dzięki pomocy materialne z Polski istnieją przedszkola, szkoły i świetlice dla najuboższych dzieci w Afryce i Ameryce Łacińskiej. Prowadzone są szkolenia zawodowe i walka z analfabetyzmem wśród dzieci i dorosłych. Niedożywione dzieci otrzymują posiłki, a chore – lekarstwa. To są małe znaki nadziei, znaki królestwa Bożego w świecie.

Pamiętajmy zatem o misjach i misjonarzach. Bądźmy hojni w modlitwie za nich. Podzielmy się z nimi sercem i owocami naszej pracy. I prosimy Ducha Świętego, aby w nas wszystkich rozpałił zapał misyjny. Amen.

MODLITWA WIERNYCH

W miłosiernym sercu Chrystusa, który pragnie, by Kościół i nasze serca jaśniały blaskiem świętości, złożmy ufne prośby i błagania:

Módlmy się za Kościół powszechny, aby wszyscy, którzy uznają się za uczniów Chrystusa pielęgnowali w sobie ducha misyjnego i pełni zapału głosili Ewangelię całemu światu. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się o powołania kapłańskie, zakonne i misyjne, by nie zabrakło tych, którzy zatroskani o zbawienie świata poniosą światło Chrystusa do ludów, które jeszcze nie poznały i nie umiłowały Jedyne Pana. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za Dzieło Pomocy „Ad Gentes”, jego współpracowników i darczyńców, aby przez ich modlitwę i ofiarność pogłębiała się świadomość w sercach wiernych odpowiedzialności za misje w świecie. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za misjonarki i misjonarzy, którzy pełnią posługę w krajach misyjnych, aby strzegła ich Boża Opatrzność, umacniały Dary Ducha Świętego oraz ożywiała miłość Chrystusa. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za zmarłych misjonarzy i misjonarki oraz tych, którzy za życia angażowali się w misyjne dzieło Kościoła, aby Chrystus Zmartwychwstały obdarzył ich radością, pokojem i szczęściem bez końca. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za nas samych, abyśmy posłuszni Chrystusowemu wezwaniu do pokuty i nawrócenia, w czasie Wielkiego Postu odrodzili się duchowo poprzez sakrament pokuty i pojednania i ochoczo podążali ku niebieskiej Ojczyźnie. *Ciebie prosimy...*

Boże, nasz najlepszy Ojcze, który w tajemnicy przemienienia Twego Syna umacniasz w nas nadzieję życia wiecznego i szczęścia bez końca, przyjmij nasze modlitwy, zanoszone z dziecięcą ufnością i wiarą. Udziel całemu Kościołowi, a zwłaszcza misjonarkom i misjonarzom potrzebnych łask, a nam daj radość z tego, że możemy wraz z nimi głosić Twoją chwałę. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

ROZESŁANIE

Przemieniony Chrystus odsłonił przed nami horyzont wieczności, do której zdążamy pośród walk i trudów, niedostatków i cierpień. Pamiętajmy o tym, że Chrystus jest zawsze z nami. Pamiętajmy w naszych modlitwach o misjonarzach i misjonarkach, i w miarę naszych możliwości wesprzyjmy dziś dzieło misyjne swymi ofiarami. Niech błogosławieństwo Chrystusa stale nam towarzyszy.

PREZENTACJA DZIEŁA POMOCY „AD GENTES”

Dzieło Pomocy „Ad Gentes” w imieniu Komisji Episkopatu Polski ds. Misji wspiera polskich misjonarzy – kapłanów fidejonistów, zakonników i siostry zakonne oraz misjonarzy świeckich w realizacji ich posługi misyjnej „ad gentes”. Dzieło pomaga misjonarzom w prowadzeniu działalności ewangelizacyjnej, charytatywnej, opiekuńczo-wychowawczej, społecznej oraz kulturowej na terenach misyjnych. Przekazuje misjonarzom środki na realizację projektów ewangelizacyjnych i pomocowych, takich jak remonty i budowa kościołów, kaplic, szkół, ośrodków zdrowia, szpitali, sierocińców, budynków katechetycznych. Wspiera walkę z głodem i niedożywieniem wśród dzieci i dorosłych w Afryce. Otacza troską chorych, matki samotnie wychowujące dzieci oraz starców i niepełnosprawnych. Pomaga w zdobyciu wykształcenia i zawodu.

W ubiegłym roku Dzieło zrealizowało ponad 160 projektów misyjnych. Dzięki współpracy z MSZ powstała szkoła podstawowa dla 800 dzieci w Centrum Edukacyjnym im. Maksymiliana Kolbego w Dar es Salaam. Wybudowano także 5 studni głębinowych w Afryce.

Można wesprzeć projekty realizowane przez Dzieło Pomocy „Ad Gentes” wysyłając sms- o treści „Misje” na numer 72 032 (2,46 zł z VAT). Dzięki życzliwości wszystkich operatorów komórkowych całość kwoty jest przekazywana misjonarzom.